

b. Kommunerne.

Udgifterne for kommunerne vil være udgifter til de jobtilbud, der oprettes i kommunerne, amtskommunerne eller andre offentlige virksomheder eller institutioner. Det er i dette regneeksempel forudsat, at $\frac{1}{3}$ af de langtidslidende ansættes i private virksomheder og at $\frac{2}{3}$ må skaffes et tilbud af kommunerne.

Udgifterne er de kommunale nettoudgifter efter modregning af den statslige genoptrænings- og genplaceringsydelse.

Særlig for så vidt angår de kommunale jobtilbudsgifter i 1978 bemærkes, at man af praktiske grunde vil fordele de 12.000 jobtilbud, der skal gives senest 1. januar 1979, over 4. kvartal 1978, uanset at kommunerne ikke har kunnet tage hensyn hertil i deres budgetlægning. Det drejer sig om knapt 60 mill. kr. eller 11–12 kr. pr. indbygger.

Besparelserne for kommunerne vil være halvdel af de samlede besparelser på den sociale bistandshjælp i løbet af jobtilbudsperioden, jfr. ovenfor om statens tilsvarende besparelse. Det er her forudsat, at 75 pct. af de langtidslidende vil være berettigede til forbigående bistandshjælp.

De samlede kommunale nettoudgifter fremgår af skemaet.

Der er ikke i beregningerne over de økonomiske konsekvenser for kommunerne taget hensyn til meromkostninger til personale- og administration ved forslaget og den alternative belastning af det sociale bistandssystem. Ligeledes er de skattemæssige konsekvenser af ordningen ikke indregnet, d.v.s. et forøget skatteprovenue til stat, kommuner og amtskommuner.

Det er ikke muligt på indeværende tidspunkt at vurdere de økonomiske konsekvenser af ordningen for de enkelte kommuner, men ordningen vil antagelig belaste disse vidt forskelligt. Regeringen agter derfor efter forhandling med de kommunale organisationer at søge gennemført en mere rimelig fordeling af de økonomiske byrder ved denne lov.

Bemærkninger til

lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til stk. 1.

Jobtilbudsordningen skal i første omgang rette sig mod ledige medlemmer af arbejdsløsheds-kasser, der står umiddelbart overfor at miste dagpengereetten, fordi de ikke kan opfylde kravet om 26 ugers arbejde inden for de sidste 4 år, men det er tanken, at også arbejdsløse med en kortere ledig-

hedsperiode efterhånden skal have et tilbud om arbejde.

Når tilbuddet kun retter sig til medlemmer under 60 år, skal det ses i sammenhæng med regeringens forslag om en efterlønsordning for medlemmer over 60 år, men i det omfang der kan fremskaffes tilstrækkeligt antal arbejdstilbud vil også ledige over 60 år kunne komme i betragtning. Nærmere regler om afgrænsning mellem jobtilbudsordningen og efterlønsordningen vil blive fastsat administrativt.

På grundlag af et foreløbigt skøn kan det anslås, at ca. 11.000 langtidslidende vil miste retten til dagpenge pr. 1. januar 1979. Hertil kommer, at også de ca. 1.000 medlemmer, der faldt for 26 ugers reglen inden moratorieordningens start 15. november 1977, skal have et jobtilbud, hvis de henvender sig til arbejdsformidlingen herom. I løbet af hvert af årene 1979 og 1980 vil yderligere ca. 18.000 miste retten til dagpenge.

Tilbud om arbejde skal gives i god tid. Det vil normalt sige senest 3 måneder før dagpengereetten ophører. Ved ordningens begyndelse må det forudses nødvendigt at forkorte denne frist.

Det må understreges, at der er tale om et tilbud om arbejde og ikke anvisning i lovens sædvanlige forstand. Dette indebærer, at de langtidslidende, som ikke ønsker at modtage tilbuddet, ikke umiddelbart mister dagpengereetten efter § 63, stk. 1, nr. 1. Men de ledige må se i øjnene, at de – hvis de ikke på anden måde skaffer sig arbejde – i løbet af kort tid vil miste retten til dagpenge og ej heller have krav på flere tilbud. På den anden side må det fremhæves, at der er tale om arbejde, der medregnes ved generhvervelse af retten til dagpenge efter § 55, og § 63, stk. 1, nr. 2, finder derfor anvendelse.

Såfremt arbejdsforholdet ophører inden 9 måneder uden at det kan tilregnes arbejdstageren, har denne krav på tilbud om arbejde i den resterende periode.

Bestemmelsen om, at arbejdsmarkedsnævnet endelig afgør, om arbejdstilbuddet er rimeligt, skal ses på baggrund af, at nægtelse af at modtage tilbuddet om arbejde som anført ikke medfører sædvanlige vægringskonsekvenser efter § 63, stk. 1, nr. 1. Ved afgørelsen skal arbejdsmarkedsnævnet tage et vist hensyn til den enkeltes arbejdsmæssige og uddannelsesmæssige forudsætninger, men den ledige må indstille sig på at få tilbudt et arbejde, der ikke ligger inden for pågældendes tidligere arbejdsområde.

Til stk. 2.